

دعا ها و آرزوها در شب و روز نو روز

نوشته : ضیا

به یاد دارم، پیشاپیش نوروز و فصل بهار در اکثر مناطق وطن ما، سبزه گک ها سر می کشید. بادام و شفتالو نخستین درختانی بودند که با شگوفه های شان باغ را، و لاله ها - دشت و دمن را چراغان میکرد. آخرین روزهای سال بسیار به کندی می گذشت. از زن نامرد، از پیر تا جوان و از دارا تا فقیر ذوقمندان به انتظار آمدن نوروز بودند. شاید دلیل شوق و یا تلوسه آنها پشت سر گذشتاندن چار فصل سال و اتفاقات خوش و ناخوش یکسال پس از زمستان سرد بوده باشد که هرکدام به استقبال سال نو، آرزوها و امید های نو را در خویش می پروراندند. تا آنکه یک روز به نوروز باقی می ماند، هر خانه و خانواده به حد توان آماده گی های لازم از قبیل: خانه تکانی، سامان بخشیدن ضروریات نامزدی فرزندان، درست کردن هفت میوه ... و تیار کردن غذای شب نوروز را می گرفتند.



واما در شب نوروز:

کسانی که هم سن و سال من، یعنی حدود 66 یا کمتر و یا بیشتر هستند، خوب به یاد دارند که در شب نوروز مادران با خانم های خانواده غذا تهیه می کردند. کسانی که توان داشتند اکثراً پلو، گوشت قاق یا تازه، مرغ و آنهم خروس سفید، سبزی، ماست، ترشی، ترکاری و هر چیز دیگر را به گونه خاص به روی سفره می چیدند و بزرگ خانه با گفتن بسم الله به غذا خوردن آغاز می کرد. آن شب برای هر خانواده نسبت به هر شب دیگر، متفاوت می بود. پدر، مادر و همه اعضای خانواده کوشش میکردند با زبان، چهره و حرکات شان فضای خانه را شاد و پر نشاط بسازند. مزاح (مزاق) میکردند، لطیفه می گفتند، یاد آوری خاطره های خنده دار اولاد ها و یا قصه های جالب را بر زبان می آوردند. غذا خوردن شب نو روز، طول می کشید و در اخیر، بار دیگر پدر یا مادر، همه را صلا میزد که غذا بخورند. وقتی متوجه می شد که همه بس کرده، با صدای بلند میگفت: (آمین) آنگاه همه گی از خوردن تابزرگ دستان شان را به نشانه دعا بلند میکردند و پدر ها اکثراً این دعا را با خشوع و اظهار سپاس از خالق خود بر زبان می آورد:

الحمد لله! خداوندا شکر. هیچگاه شکر نعمت هایت را به جا آورده نمی توانیم. از همه گناهان و کمبودی هایی که در طول عمر و

خصوصاً در یک سالی که گذشت، بگذر و ما را عفو کن. (آمین)

سالی که ما و همه مسلمانان پیش رو داریم، سال خوشی ها، خرمی ها، فراوانی ها و پُر از خیر و برکت بگردان! (آمین)

پروردگارا! روزی بنده گانت را حلال، فراخ دست هیچ بنده ات را به کسی محتاج نکن! (آمین)

خداوندا! خورد و بزرگ ما و همه مسلمانها را از هرگونه درد، رنج، مرض و مصیبت های زمینی و آسمانی نگهدار! (آمین)

گذشته گان ما را بیمارز، مریض ها را شفا بده، مسافرها را به خانه و کاشانه شان برگردان و جوانان را به آرزو های شان برسان!

.....(آمین یا رب العالمین)

این گونه دعا ها از سالهای سال و از هفت تا هفتاد پُشتِ ما دوام داشت. نو روز سال 1357 نیز به همین روال تیر شد. اما با کودتای هفت ثور 1357 تا ختم همان سال وضعیت کشور به گونه بی تغییر یافت که با گذشت هر روز ترس، وحشت، دلهره و سراسیمه گی مردم افزونی می گرفت. تا حدی که بازار رنگ سرخ / و خلقی های (پیشته) برشانه و تفنگچه در بغل، گرم شد. بیم کنترل افکار و اندیشه ها، تلاشی خانه ها، تعقیب، تبدیلی جزایی، برطرفی از کار، توقیف شدن، شکنجه شدن، زندانی شدن و فکر فرار از کشور، هوا و فضای کشور را تیره و تیره تر می ساخت. هیئات که شب نوروز سال پنجاه و هشت و روز نوروز همان سال، آن حال و هوای پار را نداشت. در آماده گی های مردم برای سال نو و استقبال از شب نوروز و روز نوروز فرق به وجود آمده بود. دیگر آن دعا ها ی سفره شب نوروز و آرزوهای مردم کمرنگ شده بود.

از حاکمیت خلقی ها تا زمان بربریت امین و دد منشی های حاکمیت کارمل نه در نوروز و عید و برات و نه در روز های عادی کسی به فکر آن بود تا خداوند به آنها روزی فراخ عطا کند و یا غوره دل شان را با عروسی و شادمانی فرزندان شان آب بسازد و یا کار و بار شان برکت و رونق پیدا کند.... فقط و فقط دعا های هزاران مادر، پدر، خواهر، برادر، زن و فرزند این بود که پدران، فرزندان، شوهران و دیگر عزیزان شان از شکنجه گاه های خاد و قتلگاه های پلچرخ و یا آنهایی که از جریان عسکری گم و لادرک شده بودند، دوباره به خانه و کاشانه شان برگردند و حتی به یافتن نشانی مرده و یا زنده اعضای خانواده های شان، احتیاج شده بودند.

تاریخ بار بار به اثبات رسانده که استعمار (مزدور کش) است. خصلت استعمار است که مزدور را درنخست، بسیار بالا می برد چنانچه روسها به تره کی لقب (نابغه شرق) و به کارمل (فرزند صدیق) و پاکستان به ملا عمر لقب (امیر المومنین) دادند، اما در آخر کار، هر کدام را به ذلیل ترین و وقیحترین صورت از صحنه بیرون راندند. اینکه داکتر نجیب چرا و چگونه بر اریکه قدرت نشست، بحث جداست، اما بی تردید که داکتر نجیب با پیشکش نمودن سیاست مصالحه ملی و یک مقدار عقب روی ها در گیر و گرفت مردم فضای بازتر و آرامتر را نسبت به گذشته به وجود آورد که به هیچ صورت نتوانست پایان بخش آلام و مصایب مردم واقع شود. ولیک میراث خوارانش که تنظیمها بودند، چنان حالتی را با زیر پا گذاشتن خون پاک هزاران شهید به وجود آوردند که مردم از ناچاری به تره کی، امین، کارمل و بیش از همه به نجیب احتیاج شدند. دوره تنظیمی ها نیز گذشت، سپید جامه گان سیاه دل(طالب ها) آمدند. اگر به دوران نجس و مردار طالب ها برگردیم، نویسنده، خواننده، قلم و بیان همه دل بد می شوند و استقراغ میکنند. نمی خواهم یادی ازین نجس ها کنم. ولیک از حکومت کرزلی تا حکومت {وحدت (دو تا) ملی} اشرف غنی - عبدالله تا امروز در دعا ها و آرزو های (عیدی، براتی، نوروزی ...) ملیونها انسان وطن ما چه تغییری به وجود آمده؟ بی شک که مردم رنج دیده و بلا کشیده ساکن در وطن ما بیش از هر چیز، از سوز سینه این گونه دعا میکنند؛ خداوند، عزیزان شان را از کشته شدن به دست برادران کرزلی و هم پیمانان اشرف غنی(طالبان) در امان نگه دارد و بس. یعنی مردم همه چیز را فراموش کرده اند. شاید عده بی بگویند؛ نه بابا! مردم در نوروز

میله می کنند، مزار شریف می روند، میله سخی و هر جای دیگر می روند، از همین حالا میله های گلغندی و پس از آن میله های توت پروان ... یکی پشت دیگر می آیند و تلویزیونها در خبرها جریانات را به تصویر می کشند...

نه خیر! چنین نیست. کسانی که در چنین میله ها اشتراک می کنند، آنقدر در زنده گی خسته اند و آنقدر زنده گی آنها را در تنگنا قرار داده که میدانند در همچو میله ها برادران کرزی (طالب ها) و برادر زاده های کرزی (داعش و دیگر گروههای تروریستی) از هرگونه خرابکاری دریغ نمی کنند. اما همین مردم مظلوم همه خطرات را به گردن گرفته، دم را غنیمت می شمردند.

هموطن عزیز! هرگونه دل بسته گی به آینده بهتر افغانستان زیر قیادت این دست نشانده های قوم باز، زبان باز، حزب باز، گروپ باز و به یک کلام مزدور، خیالات واهی است. بیایید به ترفند های تجاران سیاسی خاتمه دهیم، هرگز نگذاریم که احدی من ا لناس رشته های برادری و هموطنی ما را به هر عنوانی که باشد، از هم بگسلاند. نجات ما، در یک پارچه گی، محبت و برادریست. اگر یکی باشیم، هم بهار داریم و هم نوروز و هم عید داریم و هم برات.

به امید سالیکه درخت برادری و محبت در دل همه هموطنان عزیز ما به ثمر برسد.

نوروز تان مبارک و زنده گی تان شاد و پُر نشاط باد. **ضیا**